

По конструкцията си църквата е като църквата Рождество Христово, но е по-голяма, по-висока и по-свѣтла отъ нея. Тя се раздѣля сѣщо на три отдѣления съ параклисъ св. Параскева отъ лѣвата ѝ страна. Параклисътъ е билъ възобновенъ по-късно съ иждивението на дѣда Парашкева Бакарджоолу, когото азъ помня много добре. Той бѣ родоначалникъ на семействата Бакърджиеви въ Арбанаси, Горня-Орѣховица и Варна. Дѣдо Парашкева говорѣше на български и, сигурно е, че той бѣ пришелецъ отъ околнитѣ села.

При входа на църквата въ женското отдѣление има надписъ на грѣцки съ съдържание:

Църквата Св. Архангелъ Михаилъ.

„Божествения този храмъ на светия домъ на Архангелитѣ Михаилъ и Гавриилъ се въздига съ иждивението на господина Хаджи Нику Колтукли и съпругата му Кирияки за вѣчния имъ паметъ въ лѣто 1600.“

Отъ надписа не може съ положителностъ да се каже, дали именно въ тази година, 1600, е била построена църквата или пъкъ, че тя била възобновена. Но явно и безспорно става, че въ тая година църквата е съществувала.

Вжтре въ женското отдѣление на лѣвата страна има надписъ на грѣцки: „Ржка на Михаила отъ Солунъ и на Георги отъ Букурещъ. Надзирателъ Евстати х. Николовъ год. 1761 г. августъ 1.“ Този надписъ явно е, че се отнася до изографисването.

Интересенъ е обаче следниятъ надписъ, смѣсица отъ грѣцки и славянски, на една икона, която се намира надъ вратата на църквата:

„† Сѣборъ ст. Ахистръ. Мѣхи: кѣ Гаврѣх.“

Въ тази икона е изобразенъ Иисусъ Христосъ, а отъ горе и отъ страна — архангели съ копия въ ржце.

Въ друга пъкъ малка икона на Иисусъ Христосъ е писано на български: Ѡ травна 1840.

Като старина, има една чаша украсена съ червени камъни, а на поставката ѝ е писано името на църквата и годината 17⁰⁹.

Отъ старитѣ грѣцки книги има едно евангелие напечатано въ 1612 г. То е доста голѣмо, обковано е съ сребро и опжстрено съ емайлъ. Въ началото сж написани на грѣцки имената на дарителитѣ: Нику, Тодоръ, Леко и др., а на края е отбелязана годината 1648.